

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 16823

гр. София, 10.05.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 55 СЪСТАВ, в закрито заседание на десети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА

като разгледа докладваното от КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20221110153509 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 140 от *Гражданския процесуален кодекс* (ГПК).

Образувано е по предявен от Д. Г. Д. първоначално срещу Министерство на вътрешните работи (МВР) осъдителен иск с правно основание чл. 181, ал. 1 във връзка с чл. 142, ал. 1 от *Закона за Министерството на вътрешните работи* (ЗМВР) за заплащане на сумата 4320.00 лева – парична равностойност на полагаща се, но неосигурена безплатна храна в качеството му на служител на МВР, за периода 15.09.2019г. – 15.09.2022г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 03.10.2022г., до окончателното плащане.

Исковата молба е връчена на този ответник, който е възразил срещу допустимостта на иска.

С определение от 10.01.2023г. е изготвен проект на доклад по делото и е насрочено открито съдебно заседание за разглеждане на предявения иск.

С молба от 06.03.2023г. ищецът е заявил отказ от иска си срещу Министерство на вътрешните работи и е насочил същия срещу Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ – МВР, искайки това лице да бъде конституирано като ответник.

С протоколно определение от 04.04.2023г., след изслушване становищата на страните, съдът е прекратил производството по делото по отношение на ответника Министерство на вътрешните работи, конституирал е като ответник по делото Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ при МВР и е разпоредил препис от исковата молба, протокола и призовка да се връчат на новоконституирания ответник за отговор по чл. 131 ГПК.

Препис от исковата молба, определението за конституиране и призовката са връчени на новоконституирания ответник на 06.04.2023г. В срок е подаден писмен отговор.

Изложените обстоятелства дават основание на съда да изготви нов проект на доклад по делото.

Предявен е осъдителен иск от Д. Г. Д. срещу Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ при МВР с правно основание чл. 181, ал. 1 във връзка с чл. 142, ал. 1 от *Закона за Министерството на вътрешните работи* (ЗМВР) за заплащане на сумата 4320.00 лева – парична равностойност на полагаща се, но неосигурена безплатна храна в качеството му на служител на МВР, за периода 15.09.2019г. – 15.09.2022г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 03.10.2022г., до окончателното плащане.

Ищецът твърди, че е бил служител при ответника по служебно правоотношение, като от 01.02.2017 г изпълнявал длъжността началник сектор „База за отдых „Зеленика: - Китен“ към отдел „Почивно дело“ при дирекция „Управление на собствеността и социалната дейност“ – МВР до 15.09.2022 г, когато правоотношението му било прекратено. Посочва, че на основание чл. 181, ал. 1 ЗМВР във връзка с чл. 4 от Наредба № 8121з-773 от 01.07.2015 г. за условията и реда за осигуряване на храна и левовата □ равностойност на служителите на МВР ежесмесечно получавал левовата равностойност на полагащата му се храна в размер на 120.00 лева, определен ежесмесечно съгласно заповед на министъра на вътрешните работи. Твърди, че е назначен на тази длъжност съгласно заповед на министъра на вътрешните работи № 8121 К-1309/03.02.2017 г, с която му било определено основното месечно възнаграждение, което не включвало левовата равностойност на полагащата се храна. Сочи, че в рамките на три години преди прекратяване на правоотношението му със заповед № 8121 К-10627/02.09.2022 г, считано от 15.09.2022 г., а именно за периода 15.09.2019 г. – 15.09.2022 г. не му е била осигурявана ежесмесечно и не е била изплащана левовата равностойност на полагащата му се храна. Посочва, че като служител на МВР попада в обхвата на текста чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВ, който е изключен от правилата на Наредба № 8121з-773 от 01.07.2015 г., но обосновава дължимостта на вземането, позовавайки се на чл. 56 и чл. 181, ал. 1 ЗМВР и твърдейки, че специалните норми на ЗМВР следва да намерят приложение при липса на норми в ЗДСл. Развива аргументи, че с приетия подзаконов акт неправомерно било ограничено правото на определени служителите на безплатна храна, вкл. и на ищеца. Обосновава размера на вземането си, позовавайки се на заповед на министъра № 8121з-1464/31.12.2019 г.

В срока ответникът е подал писмен отговор. С него признава, че ищецът е бил държавен служител по чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР с преобразувано служебно правоотношение по пар. 69 ЗИДЗМВР /ДВ, бр. 81 от 2016г./ съгласно заповед № 8121К-1309/03.02.2017г. на министъра на вътрешните работи. Счита обаче, че за ищеца са приложими нормите на Закона за държавния служител съгласно чл. 142, ал. 4 и чл. 181, ал. 1 ЗМВР. На това основание намира претенцията за неоснователна. Излага

пространни съображения, че правоотношението на ищеца се урежда само от Закон за държавния служител с оглед заеманата от него длъжност и вид правоотношение, което е трансформирано като служебно с посочената заповед. Обосновава се също с поредица изменения в закона, заключвайки че чрез тях за някои категории служители, сред които и ищецът, не разполагат с правото по чл. 181, ал. 1 ЗМВР. Считайки, че за ищеца е приложим само Закон за държавния служител, с изключение на определени текстове, изрично посочени в закон, сред които не е чл. 181, ал. 1 ЗМВР, твърди, че това право не се полага на ищеца и обосновава спрямо кои служители то е приложимо. Заявява, че по делото не се сочи и няма данни ищецът да е извършвал дейност, попадаща в изборните на чл. 181, ал. 3 ЗМВР, съставляващи „специфичен характер на труд“ по смисъла на чл. 2 от Наредба за определяне на условията и реда за осигуряване на левовата равностойност на полагащата безплатна храна на служителите на МВР за извършване на дейности със специфичен характер на труд и осигуряване на левовата равностойност на ободряващи напитки на тези служители, полагащи труд през нощта. Твърди, че преди преназначаването на ищеца, т.е. преди 01.02.2017г., и с оглед на заеманата тогава от него длъжност като компонент от неговото възнаграждение е била левовата равностойност на дължимата храна, определяна със заповеди на министъра, но след тази дата заплатата му е по-голяма и включва заплата за длъжност, допълнително възнаграждение за прослужено време и за научна степен и левовата равностойност на храна по чл. 181, ал. 1 ЗМВР, т.е. на ищеца била определена заплата по пар. 69, ал. 6 ЗИДЗМВР, в която е включена и сумата за храна от 120.00 лева. Заявява се, че ако се приеме противното, то ищецът би бил поставен в по-благоприятно положение от останалите служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР, чийто правоотношения не са били трансформирани в служебни по реда на сочения параграф. Ответникът се позовава и на Закон за администрацията, считайки го за приложим, и обосновава, че и според него левова равностойност за храна не се дължи. Релевира възражение за погасяване на част от вземането по давност за периода от 15.09.2019г. до 06.03.2020г. с довод, че вземането има периодичен характер. Моли предявените икове да бъде отхвърлени. Представя доказателства. Прави искания. Претендира разноски.

Съдът, след като извърши проверката по реда на чл. 140, ал. 3 ГПК, намира следното:

В тежест на ищеца е да докаже, че е бил в служебно правоотношение с ответника за процесния период, по силата на което попада в обхвата на категорията държавани служители на които се дължи предоставянето на безплатна храна или левова равностойност, както и размера на претендираното обезщетение и търсеното акцесорно задължение за лихва за забава.

В тежест на ответника е, при установяване на горните обстоятелства от ищеца, да докаже, че е заплатил търсените суми. Ответникът носи тежестта да докаже и

правоизключващите си възражения.

Представените от ответника документи са от значение за правилното решаване на делото, поради което следва да бъдат приети като писмени доказателства.

Искането за допускане на съдебно-счетоводна експертиза се уважава.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените с отговора на исковата молба документи като писмени доказателства по делото.

ОТДЕЛЯ ЗА БЕЗСПОРНО и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че ищецът е бил държавен служител по чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР с преобразувано служебно правоотношение по пар. 69 ЗИДЗМВР /ДВ, бр. 81 от 2016г./ съгласно заповед № 8121К-1309/03.02.2017г. на министъра на вътрешните работи и считано от 01.02.2017г. е изпълнявал длъжността началник сектор „База за отдих „Зеленика: - Китен“ към отдел „Почивно дело“ при дирекция „Управление на собствеността и социалната дейност“ – МВР, което правоотношение е било прекратено със заповед № 8121 К-10627/02.09.2022 г, считано от 15.09.2022 г., на Министъра на вътрешните работи.

ДОПУСКА съдебно счетоводна експертиза, вещото лице по която да отговори на поставените в отговора на исковата молба задачи.

НАЗНАЧАВА за вещо лице Елисавета Влагова Жекова, телефон: 0898877453, 0878527681.

ОПРЕДЕЛЯ депозит за вещото лице в размер на 300.00 лева, вносим от бюджета на съда.

***СЪДЪТ** напътва страните към спогодба, медиация, преговори или друг подходящ според тях начин за извънсъдебно и доброволно уреждане на споровете помежду им. На страните се указва, че при приключване на делото със спогодба, ще бъде върната половината от внесената държавна такса. Ако страните решат да започнат процедура по медиация, делото ще бъде спряно, а давност няма да тече, така че не съществува опасност от накърняване на права или злоупотреба с такива. Извънсъдебното уреждане на спора би било в полза на страните с оглед запазване на добрите отношения между тях, както и предвид възможността да бъдат спестени значителни по размер суми, свързани с евентуални разноски в исковото производство или пък принудително изпълнение на задълженията (разноски в изпълнителния процес).*

УКАЗВА на страните, че мотивната част на настоящото определение има характера на проект за доклад по делото по смисъла на чл. 140, ал. 3 ГПК, който при липса на твърдения за нови факти и обстоятелства в насроченото съдебно заседание,

може да бъде обявен за окончателен доклад по делото по смисъла на чл. 146 ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ДА СЕ УВЕДОМИ вещото лице.

Препис от определението да се изпрати на страните, като на ищеца се изпрати и препис от писмения отговор и приложенията към него, подаден от ответника.

Съдия при Софийски районен съд: _____